C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr. 1r-807/2024 Judecătoria Soroca sediul Florești

Judecător: Popa Cristina

D E C I Z I E
În numele Legii

11 februarie 2025 **mun. Bălți**

Colegiul penal al Curţii de Apel Nord,

În componența sa:
Președintele completului: Ion Talpa
Judecătorii: Oxana Mironov și Ecaterina Arseni

a judecat în ordine de recurs, recursul avocatului Cecalenco Denis în interesele inculpatului Jeleap Boris și recursul procurorului în Procuratura raionului r-lui Florești, ***** Dudu declarate împotriva sentinţei Judecătoriei Soroca sediul Florești din 14 noiembrie 2024, în cauza penală privind condamnarea lui:

Jeleap Boris *****, născut la *****, cetăţean al Republicii Moldova, studii medii, căsătorit, fără persoane la întreținere, supus serviciului militar, angajat în calitate de șofer expeditor la Combinatul de pâine Bălți, fără antecedente penale,

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal,-

Cauza s-a examinat în conformitate cu prevederile art. 364[1] Cod de pr. penală şi s-a aflat în procedură de examinare:

În instanța de fond: 02.09.2024-14.11.2024;
În instanța de recurs: 06.12.2024-11.02.2025.
Procedura de citare legală executată.

După expunerea esenţei cauzei de către judecătorul raportor, ţinând cont de argumentele recursurilor, materialele cauzei, pentru expunere asupra recursului, Colegiul penal,-

a constatat:

Soluția și argumentele instanței de fond:

Prin sentința Judecătoriei Soroca sediul Florești din 14 noiembrie 2024, Jeleap Boris a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracţiunii prevăzute de art.264 alin. (3) lit. b) Cod penal şi în baza acestei Legi i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani și 6 (șase) luni, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Conform art. 90 Cod penal s-a suspendat condiționat executarea pedepsei stabilite lui Jeleap Boris pe o perioadă de probațiune de 3 (trei) ani, dacă în perioada de probațiune fixată condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și prin comportare exemplară va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

În conformitate cu prevederile art.90 alin.(6) lit. a) Cod penal, în perioada de probaţiune Jeleap Boris se obligă:

- să nu-şi schimbe domiciliul şi/sau reşedinţa fără consimțământul organului competent;

Termenul executării pedepsei s-a calculat din momentul pronunțării prezentei sentințe.

Controlul asupra executării de către Jeleap Boris a obligațiilor stabilite prin prezenta sentinţă în perioada de probaţiune, s-a pus în seama organului de probaţiune din raza teritorială a domiciliului acestuia.

Permisul de conducere nr.045604699 eliberat la 04 noiembrie 2004, pe numele lui Jeleap Boris *****, cu dreptul de conducere corespunzător categoriilor ”B” și ”C”, se va remite în termen de 10 (zece) zile Agenției Servicii Publice, pentru anularea acestuia, din momentul rămânerii definitive a prezentei sentinţe.

S-a aplicat măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi ţara, în privința inculpatului Jeleap Boris, care se va menține până la definitivarea sentinței.

S-a încasat de la Jeleap Boris în beneficiul statului suma de 4 660 (patru mii șase sute șaizeci) lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

Acțiunea civilă înaintată de succesorul părții vătămate Popistaș Dumitru se admite în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să hotărască instanţa civilă.

Pentru a pronunţa sentinţa, prima instanță, *în fapt,* a constatat că, Jeleap Boris la 11.05.2024, aproximativ la ora 18:00, posedând permis de conducere nr. 045604699, eliberat la data de 04.11.2004, valabil pentru categoria ”B, C”, aflându-se la volanul automobilului de modelul „Ford Transit” cu numărul de înmatriculare *****, pe traseul R14 km 32+500 m, în apropiere de intrarea în satul Domulgeni, raionul Florești, unde pe ambele părți ale carosabilului sânt instalate stații de așteptare a pietonilor, în apropiere de magazinul alimentar de la intrarea în satul Domulgeni unde este indicat și pe traseu și prin indicatorul cu nr.5.50.1 - trecerea pentru pietoni și unde este indicatorul 3.27.1 - viteza maximă limitată de 50 km/h, a încălcat regulile de securitate a circulaţiei rutiere, ignorând marcajul rutier longitudinal 1.1.1 - linia îngustă continuă care semnifică delimitarea fluxurilor de transport de sensuri opuse pe sectoarele de drum periculoase, care au două sau trei benzi pentru circulaţie (anexa 4 RCR), încălcând cerinţele Regulamentului Circulaţiei Rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului RM Nr. 357 din 13.05.2009, prevăzute de: pct.3 ce prevede că: participanţii la trafic sânt obligaţi să respecte regulile de circulaţie, semnificaţia mijloacelor de semnalizare rutieră, semnalele şi indicaţiile agentului de circulaţie, condiţiile tehnice ale prezentului Regulament şi prin acţiunile lor să nu cauzeze prejudicii altor participanţi la trafic, să nu-i expună pericolului, precum şi să nu creeze neîntemeiat obstacole circulaţiei care ar depăşi pe acele care sânt provocate de circumstanţe iminente; pct.10 alin. (1) lit. b) ce prevede că: persoana care conduce un vehicul trebuie ... să posede cunoştinţe şi să execute cerinţele prezentului Regulament, precum şi să posede dexteritatea necesară de a conduce în siguranţă vehiculul pe drum...; pct.39. 1) care prevede că: înaintea începerii deplasării, reîncolonării sau altei schimbări a direcţiei de mers, conducătorul de vehicul trebuie să se asigure că această manevră va fi executată în siguranţă şi nu va crea obstacole pentru ceilalţi participanţi la trafic și, ca rezultat, a tamponat pietonul ***** Ion născută la 18 decembrie *****, care la acel moment, a traversat traseul neregulamentar. Cet. ***** Ion a fost internată în secția de reanimare a Spitalului Clinic Bălți cu diagnoza preventivă TCC, comă cerebrală gradul III, fiind preluată de la Spitalul Raional Florești la data de 12 mai 2024. La data de 18 mai 2024 aproximativ ora 10.00 cet. ***** a decedat în secția de reanimare a Spitalului Clinic Bălți.

Conform raportului de expertiză judiciară nr. 202410C0154 din 25 iunie 2024, la examinarea medico-legală a documentelor medicale prezentate pe numele *****, a.n. ***** s-au depistat următoarele leziuni corporale: traumă cranio-cerebrală închisă subacută manifestată cu hemoragii în țesuturile moi epicraniene în regiunea fronto-parieto-temporală pe dreapta și stânga, hemoragie subarahnoidiană difuză pe toată suprafața creierului cu extindere la bază; hematom

subdural fronto-parieto-temporal bazal bilateral, contuzie cerebrală a regiunii temporale bazal bilateral. Trauma cranio-cerebrală prezintă pericol pentru viață și în conformitate cu acest criteriu se califică ca vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății și au fost produse prin acțiunea traumatică directă cu obiect contondent dur, la data de 11 mai 2024. Decesul cet. ***** a survenit la data de 18 mai 2024, ora 10.20 min. (conform fișei medicale) în rezultatul traumei cranio-cerebrale, ce se confirmă atât prin modificările patologice depistate la examinarea medico-legală a cadavrului, datele fișei medicale, cât și datele cercetării histologice. Între cauza decesului și leziunile corporale descrise este o legătură directă de cauzalitate. În cadrul examinării cadavrului cet. ***** a.n.***** și conform fișei medicale prezentate, leziuni corporale caracteristice pentru o aplicare multiplă de lovituri (maltratare), o cădere a corpului din poziție verticală sau precipitare (cădere de la înălțime) nu sânt.

Prin acțiunile sale Jeleap Boris a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (3) lit. b) din Codul penal, adică - *încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcarea ce a cauzat din imprudență decesul unei persoane.*

Solicitările recurentului:

Sentința instanței de fond a fost atacată cu recurs de către avocatul Cecalenco Denis în interesele inculpatului Jeleap Boris solicitând astfel admiterea recursului, casarea parțială a sentinței Judecătoriei Soroca sediul Florești din 14 noiembrie 2024 privind condamnarea inculpatului Jeleap Boris în baza art. 264 alin. (3) lit.b) Cod penal, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului să-i fie aplicată pedeapsă penală sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani și 3 luni cu aplicarea art. 90 Cod penal cu suspendarea condiționată a executării pedepsei penale pe un termen de probațiune 1 (unu) ani, tot odată cu aplicarea în privința inculpatului a prevederilor art. 79 Cod penal, în vederea neaplicării pedepsei complimentare privind anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Potrivit recursului solicitat, mai solicită recurentul restituirea proprietarului Jeleab Boris a mijlocului de transport de model Ford Transit cu n/î *****, în condițiile în care în partea dispozitivă instanța nu s-a expus.

În motivarea cerințelor formulate susține avocatul faptul că, pedeapsa stabilită de prima instanță este nefondată în condițiile în care pedeapsa stabilită nu a fost individualizată în modul corespunzător, or în sarcina inculpatului persistă circumstanțe atenuante cum ar fi: recunoașterea vinovăției; vârsta de 63 ani și situația financiară și familială; caracteristica bună de la locul de domiciliu, de la locul de muncă; lipsa circumstanțelor agravante; prin urmare consideră oportun de a aplica o pedeapsă mai blândă.

Cât privește aplicarea în speță a prevederilor art. 79 Cod penal, susține apărătorul de inculpatul ocupă funcția de șofer la S.A. ,,Combinatul de pâine din Bălți”, iar acest loc de muncă este singurul mod de venita ultimului, or alte venituri nu dispune, iar pe de altă parte inculpatul mai are câțiva ani până la pensie în calitate de șofer.

De asemenea, sentința instanței de fond a fost atacată cu recurs de către procurorul în Procuratura r-lui Florești, ***** Dudu solicitând astfel, admiterea recursului, casarea parțială a sentinței Judecătoriei Soroca sediul Florești din 14 noiembrie 2024, privind condamnarea inculpatului Jeleap Boris în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, din motivul blândeții pedepsei aplicate, cu dispunerea rejudecării cauzei în latura pedepsei cu stabilirea ultimului a pedepsei sub formă de închisoare sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani cu executare în penitenciar de tip deschis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Corpuri delicte: un DVD+R cu un fișier video ridicat din telefonul personal al

cet. Bulat *****, ce conţine secvenţe video cu momentul accidentului din data de 11.05.2024 de pe traseul R14 de la intrarea în sat. Domulgeni r-nul *Floreşti - de păstrat la prezenta cauză penală pe tot termenul de păstrare a ei*; automobilul de model „Ford Transiţ cu n/î *****, care a fost ridicat prin procesul-verbal de cercetare la faţa locului - *la intrarea sentinţei în vigoare de restituit proprietarului*.

Cheltuielile judiciare în sumă de 4660 lei, suportate pentru efectuarea expertizei judiciare, de încasat de la inculpat.

Acţiunea civila de admis în principiu, asupra cuantumului să se expună instanţa civilă.

În motivarea recursului s-a invocat că, deși prima instanţa de judecată a dat o apreciere justă a circumstanţelor cauzei şi a calificat corect acţiunile inculpatului Jeleap Boris în baza art. 264 al. (3) lit. b) Cod Penal, numindu-i pedeapsa conform sancţiunii articolului respectiv, totuși în mod eronat a dispus aplicarea prevederile art. 90 Cod penal, stabilindu-i astfel inculpatului o pedeapsă prea blândă şi inechitabilă, care nu corespunde categoriei şi gravităţii faptei comise, precum şi circumstanţele cazului.

Or, prin suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare, numindu-i termen de probă pentru Jeleap Boris ***** pe 3 ani de zile nu s-a realizat o oarecare echitate socială, ne fiind astfel atins şi scopul de „exemplaritate” al pedepsei penale.

Acte de procedură :

La 06 decembrie 2024, prezenta cauză a fost repartizată aleatoriu judecătorului Oxana Mironov ce face parte din completul de judecători, Ion Talpa (președintele completului) și Svetlana Șleahtițki.

La 09 decembrie 2024, prin încheierea Curții de Apel Bălți, prin prisma art. 447 alin. (1) Cod de pr. penală, s-a comunicat participanților la proces că, recursul se judecă fără prezenţa părţilor la proces, tot odată în vederea examinării cauzei sub toate aspectele procedurale, prin esența art. 447 alin. (2) Cod de pr.penală, sa comunicat subiecților vizați în speță posibilitatea de a depune referință asupra recursului formulat împotriva încheierii Judecătoriei Soroca sediul Florești din 14 noiembrie 2024.

Prin încheierea Președintelui Curți de Apel Nord din 02 ianuarie 2025, s-a dispus înlocuirea membrului completului de judecată, judecătorul Svetlana Șleahtițki cu judecătorul Arseni Ecaterina de la examinarea cauzei penale la recursul avocatului Cecalenco Denis în interesele inculpatului Jeleap Boris și recursul procurorului în Procuratura raionului R-lui Florești, ***** Dudu declarate împotriva sentinţei Judecătoriei Soroca sediul Florești din 14 noiembrie 2024, unui alt complet de judecată din cadrul Colegiului penal al Curții de Apel Nord sau judecători supleanți, astfel prezenta cauză a fost repartizată aleatoriu judecătorului Oxana Mironov ce face parte din completul de judecători, Ion Talpa (președintele completului), și Ecaterina Arseni.

Aprecierea Colegiului:

Verificând argumentele recursurilor în raport cu materialele cauzei şi prevederile legii, ținând cont aspectele de fapt și drept, Colegiul a ajuns la concluzia admiterii lor în latura individualizării pedepsei penale și a copurilor delicte, rejudecă cauza potrivit modului primei instanței cu pronunțarea în această parte a unei noi soluție, în rest sentința primei instanței urmează a fi menținută fără modificări, din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 437 alin. (1) pct. 14) Cod de procedură penală, pot fi atacate cu recurs sentințele pronunțate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Potrivit art. 364[1] alin. (10) și (11) Cod de procedură penală, sentința adoptată în condițiile prezentului articol poate fi atacată cu recurs, invocându-se doar erorile procesuale şi măsura de pedeapsă stabilită.

Recursul se judecă de către instanța ierarhic superioară în conformitate cu prevederile art.447 şi 448.

Conform art. 448 Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

Colegiul îşi va întemeia soluţia reţinută în baza art. 449 alin. (1) pct. 2) lit. b) Cod de pr. penală conform căruia, (1) Judecând recursul, instanţa adoptă una din următoarele decizii: admite recursul, casând hotărârea, parţial sau integral, şi ia una din următoarele soluţii: ***rejudecă cauza cu adoptarea unei noi hotărâri, dacă prin aceasta nu se agravează situaţia inculpatului***;

În motivarea soluţiei reţinute pe caz, Colegiul ţine să menţioneze că, cauza penală în privinţa inculpatului Jeleap Boris de către instanța de fond a fost judecată în temeiul art.364[1] Cod de pr. penală, în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, acceptate în corespundere cu alin.(3) a normei indicate de către inculpatul Jeleap Boris prin cererea depusă personal până la începerea cercetării judecătoreşti pe caz.

Instanţa de fond, chestionând inculpatul Jeleap Boris în ce privește recunoaşterea bazei probante administrate pe caz şi a faptelor reținute în rechizitoriu, instanța în corespundere cu art.364[1] alin.(4) Cod de pr.penală, prin încheierea protocolară a admis cererea inculpatului pe motiv că din probele administrate, rezultă că fapta este stabilită, iar în cauză sunt suficiente date cu privire la personalitatea sa, ce ar permite stabilirea corectă a pedepsei penale, după care a recurs la interogarea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului, efectuând cercetarea nemijlocită a bazei probante administrate pe caz.

Inculpatul Jeleap Boris depunând în instanța de fond declarații consecvente referitor la faptele comise, a recunoscut pe deplin vinovăția imputată de comitere a infracțiunii.

Făcând o apreciere obiectivă a aspectelor de fapt şi de drept ale cauzei prin prisma bazei probante administrate de către organul de urmărire penală, Colegiul ajunge la concluzia privind legalitatea sentinței adoptate în partea încadrării juridice a acţiunilor inculpatului Jeleap Boris, în baza art.264 alin.(3) lit.b) Cod penal – *încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcarea ce a cauzat din imprudență decesul unei persoane.*

Astfel, concluzia descrisă se confirmă prin probe pertinente și concludente care au fost cercetate de instanța de fond și care în ansamblul lor, din punctul de vedere al coroborării, dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii incriminate.

Colegiul consideră că instanța de fond a adoptat o sentință legală şi întemeiată în ceea ce privește stabilirea vinovăției inculpatului, apreciind fiecare probă din punctul de vedere al pertinenței, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punctul de vedere al coroborării lor, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală.

La fel, Colegiul penal reține că sentința corespunde prevederilor art.384; 389; 364[1] Cod de procedură penală, conține probe de vinovăție acceptate de inculpat și sub acest aspect sentința nici nu se contestă.

De asemenea, sentința nu a fost contestată nici în partea calificării faptelor inculpatului și nici Colegiul penal nu a stabilit careva motive de a interveni în ea în ce privește aspectul

încadrării acțiunilor inculpatului, apreciind-o ca fiind legală, adoptată cu respectarea dispozițiilor procesual-penale privind administrarea probelor.

Potrivit textului recursului înaintat de către partea acuzării rezultă că, este de acord cu starea de fapt stabilită de instanța de fond, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, însă nu este de acord cu sentința în partea individualizării pedepsei penale, considerând că acestuia urmează a-i fi stabilită pedeapsa sub formă de *închisoare pe un termen de 3 ani cu executare reală*.

Nici partea apărării nu a atacat sentința în partea încadrării juridice a acțiunilor inculpatului, motiv pentru care instanța de recurs nu purcede la judecarea fondului cauzei, dar se v-a expune doar în partea stabilirii și individualizării pedepsei în condițiile în care avocatul Cecalenco Denis în interesele inculpatului de asemenea și-a manifestat dezacordul cu soluția primei instanței în partea individualizării pedepsei penale considerând posibil de a-i stabili ultimului pedeapsă penală sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani și 3 (trei) luni cu aplicarea art. 90 Cod penal, suspendându-și condiționată a executării pedepsei penale pe un termen de probațiune 1 (unu) ani.

În acest sens, Colegiul penal reține că instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și de drept, vinovăția inculpatului, care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, apreciind faptele săvârșite de acesta, încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat. Cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale privind administrarea probelor.

Sentința în cauză a fost atacată în partea stabilirii pedepsei, motiv pentru care instanța de recurs nu purcede la judecarea fondului cauzei și se va expune doar în partea stabilirii și individualizării pedepsei inculpatului.

Argumentele expuse de instanța de fond și motivele din sentință, pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în *Cauza Albert vs. România din 16.02.2010* statuează că, art. 6 par. 1 din Convenție, deși obligă instanța să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument *(Van de Hurk vs. Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61),* cu toate acestea procesul echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Astfel, instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate din punctul de vedere a utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de Lege, încadrând just acțiunile inculpatului Jeleap Boris conform art. 264 alin. (3) lit.b) Cod penal– *încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcarea ce a cauzat din imprudență decesul unei persoane.*

În continuare, reieșind din limitele recursurilor înaintate Colegiul penal, verificând legalitatea individualizării pedepsei penale aplicate în privința inculpatului, constată prezența erorii de drept prevăzute la art. 444 alin. (1) pct. 9) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile judecătorești pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond în cazurile în care s-au aplicat pedepse în alte limite decât cele prevăzute de lege sau **greșit individualizate în raport cu prevederile capitolului VII din Partea generală a Codului penal**.

În fortificarea soluției date, Colegiul penal constată că instanța de fond la individualizarea pedepsei penale ce urma a-i fi stabilită lui Jeleap Boris nu a acordat deplină eficiență

prevederilor art. art. 6, 7, 61, 75-78 Cod penal, respectiv, nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

La fel, Colegiul relevă că prevederile art. 384 alin. (3) și (4) Cod de procedură penală, coroborate cu cele ale art. 385 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, indică la faptul că la adoptarea hotărârii instanța de judecată soluționează chestiunea cu privire individualizarea pedepsei, prin prisma confirmării/infirmării existenței circumstanțelor care atenuează sau agravează răspunderea inculpatului, or, numai în aceste condiții actul judecătoresc va putea fi considerat legal, întemeiat și motivat.

În continuare, instanța de recurs statuează că prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea pedepsei, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

În conformitate cu acestea, pedeapsa aplicată persoanei vinovate trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată.

Reieșind din prevederile legale se menționează că, legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, luându-se în considerare caracterul și gravitatea infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, personalitatea vinovatului, caracterul prejudiciului și mărimea daunei cauzate, circumstanțele ce atenuează sau agravează răspunderea, ținându-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și condițiile de viață ale familiei lui (art. 75 Cod penal).

Așadar, chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea atât a unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal în baza căruia este condamnat inculpatul, cât și a modului de executare a acesteia, instanța de judecată fiind singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis infracțiunea, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Având ca reper cele menționate, Colegiul penal constată că instanța de fond a concluzionat că în privința lui Jeleap Boris pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit.b) Cod penal, prin aplicarea efectelor prevăzute la art. 80^1 Cod penal, urmează a-i fi stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani și 6 (șase) luni, iar în temeiul art. 90 Cod penal, fiind dispusă suspendarea executării condiționate a pedepsei, stabilindu-i un termen de probă de3 (trei) ani.

Pentru a ajunge la această concluzie prima instanță a reținut că, inculpatul și-a recunoscut vina în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, nu are antecedente penale, nu a ispăşit pedeapsa în mediul penitenciar și nu prezintă pericol social, iar corectarea lui este posibilă fără a fi izolat de societate, asigurându-se astfel se va asigura şi garanţia existenței unui proces echitabil.

În context, Colegiul penal analizând în această parte soluția instanței și raționamentele expuse atestă că instanță de fond în mod eronat a reținut în sarcina celui din urmă posibilitatea aplicării prevederilor art.90 Cod penal, dispunând astfel *condamnarea cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei*, fără a ține cont de faptul că prin suspendarea condiţionată a executării pedepsei cu închisoare, numindu-i inculpatului un termen de probă pe un termen de 3

ani de zile nu s-a realizat echitatea socială imperioasă în coraport cu urmăririle prejudiciabile a faptei comise – decesul unei persoane, chiar și în condiții de imprudență, or Jeleap Boris în timpul conducerii mijlocului de transport avea obligația pozitivă de poseda cu fermitate și certitudine juridică dexteritatea necesară în vederea preîntâmpinării unor potențiale situații de risc.

Astfel, contrar celor menționate de către prima instanță precum că anterior cel din urmă nu a fost în conflict cu legea penală (f.d. 109), totuși chestiunea dată nu prezintă o circumstanță excepțională ce nu ar permite instanței de a recurge la aplicare pedepsei penale cu executare reală în mediul carceral pentru fapta comisă, or instanța de recurs conchide că, Jeleap Boris a comis o infracțiune sensibilă societății din categoria infracțiunilor grave, care au un pericol social ridicat, lezând astfel relațiile sociale cu privire la siguranța traficului rutier, sub aspectul obligativității impuse conducătorilor mijloacelor de transport să conducă în stare permanentă de dexteritatea, împrejurării ce denotă că, cel din urmă în timpul conducerii izvorului de pericol sporit a încălcat regulile de securitate a circulaţiei rutiere ce s-a soldat cu tamponarea pietonul ***** ce potrivit *raportului de expertiză judiciară nr. 202410C0154 din 25 iunie 2024, decesul acesteia a survenit la 18 mai 2024, ora 10.20 min. (conform fișei medicale) în rezultatul traumei cranio-cerebrale, ce se confirmă atât prin modificările patologice depistate la examinarea medico-legală a cadavrului, datele fișei medicale, cât și datele cercetării histologice*, fapt prin ce a admis intervenția statului în vederea sancționării sale – penale, la care instanța de recurs prin prisma normelor legale nu poate deroga.

Astfel, ținând cont de cele expuse supra, Colegiul penal reține că, o pedeapsă non privativă de libertate, precum cea stabilită de instanța de fond, nu își va atinge utilitatea și nici nu va contribui la reeducarea inculpatului și la împiedicarea acestuia de a comite noi infracțiuni.

Or, întru fundamentarea acestor concluzii, instanța de recurs notează că potrivit art. 90 alin. (1) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracţiunile săvârșite cu intenţie şi de cel mult 7 ani pentru infracţiunile săvârșite din imprudenţă, instanţa de judecată, ținând cont de circumstanţele cauzei şi de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este raţional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiţionată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numaidecât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiţionată a executării pedepsei şi termenul de probă. În acest caz, instanţa de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracţiune şi, prin comportare exemplară şi muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

O condiție prevăzută expres în art. 90 alin. (1) Cod penal constituie concluzia instanței că nu este rațional ca inculpatul să execute pedeapsa stabilită.

Astfel, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că scopul pedepsei poate fi atins chiar și fără executarea efectivă a acesteia. În formarea convingerii, instanța de judecată ține cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege.

Deși legea nu îngrădește libertatea instanței de judecată de a-și forma convingerea cu privire la posibilitatea făptuitorului de a se îndrepta fără executarea efectivă a pedepsei, ea obligă instanța să-și motiveze hotărârea de suspendare condiționată a executării pedepsei, indicând precis acele motive pe care s-a întemeiat convingerea ei.

Deci, pe lângă motivele care au servit temei pentru stabilirea pedepsei principale, instanța trebuie să motiveze suplimentar, din care considerente a concluzionat că nu este rațional ca inculpatul să execute real termenul pedepsei stabilite.

Analizând condițiile în care poate fi acordată suspendarea executării pedepsei, rezultă că aceasta nu este un drept al inculpatului, ci o facultate a instanței de judecată, care este liberă să aprecieze dacă este sau nu cazul să o acorde.

Generalizând, raționamentul de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal, are la origine persoana și comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperirii ei cum ar fi: conduita bună a infractorului, stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului.

Stabilirea duratei ori a cuantumului pedepsei de către instanța de judecată, într-un caz concret, se face în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite și cu periculozitatea infractorului, care se evaluează după următoarele criterii: împrejurările și modul de comitere a infracțiunii, precum și mijloacele folosite, starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită, natura și gravitatea rezultatului produs sau a altor consecințe ale infracțiunii, motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit, conduita după săvârșirea faptei și în cursul procesului penal, nivelul de educație, vârsta, starea de sănătatea, situația familială și socială etc.

Suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare depinde de întrunirea cumulativă a mai multor condiții, expres și limitative prevăzute de lege, care privesc, pe de o parte, pedeapsa aplicată și natura infracțiunii – condiții obiective, iar pe de altă parte, situația și persoana infractorului – condiții subiective. În cadrul condițiilor suspendării, persoana inculpatului interesează sub raportul periculozității sale, decurgând, în primul rând, din faptă și din împrejurările în care aceasta a fost săvârșită, iar în al doilea rând, din persoana infractorului, care trebuie studiată pentru a se putea constata dacă aceasta se poate corecta fără executarea pedepsei.

În aserțiunea dată, Colegiul penal consideră necesar de a învedera că deși infracțiunea comisă de către Jeleap Boris face parte din categoria celor din imprudență, aceasta totuși are un pericol social extrem de ridicat, fiind astfel de evidențiat în prezenta speță a circumstanțelor care dictează existența unei prevenții generale și celei speciale în condițiile în care datorită încălcării normelor legale de circulație pe parcursul anilor au avut loc grave accidente de circulație, care s-au soldat cu diverse pierderi ireversibile, creându-se astfel o stare de pericol pentru siguranța circulației rutiere.

Prin urmare, Colegiul penal apreciază că pedeapsa stabilită de către instanța de fond nu este echitabilă, întrucât nu este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor pedepsei penale, cum ar fi restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane.

Respectiv, în asemenea situații, pentru a fi atins scopul legii penale urmează a se interveni mai prompt, prin aplicarea unor sancțiuni mai severe, pentru ca inculpatul, precum și alte persoane, să-și facă concluziile de rigoare, pentru a nu fi admise pe viitor săvârșirea unor astfel de fapte prejudiciabile, calificate ca infracțiuni.

Mai mult ca atât, pedeapsa penală are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, concretizând dezaprobarea legală și judiciară atât în ceea ce privește fapta penală săvârșită, cât și în ceea ce privește persoana inculpatului.

Pe de altă parte, pedeapsa trebuie să fie astfel individualizată încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte penale similare.

Tot aici se reține că, corectarea și reeducarea condamnaților constă în extirparea mobilurilor negative din conștiința lor, mobiluri care au determinat săvârșirea infracțiunii.

În consecință, Colegiul penal, în speța dată, găsește întemeiate argumentele recurentului și constată că concluzia instanței inferioare, precum că scopul legii penale poate fi atins și fără executarea reală a pedepsei cu închisoare este eronată, din care considerente urmează a fi exclusă aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal față de inculpatul Jeleap Boris, nefiind constatat faptul că prin această soluție se înrăutățește situația condamnatului.

În acest sens, instanța de recurs menționează că în speță, sunt respectate prevederile art. 449 alin. (1) pct.2) lit. b) Cod de procedură penală, privitor la neagravarea situației inculpatului, întrucât excluderea aplicării prevederilor art.90 Cod penal la etapa judecării recursului, se referă la modul de executare a pedepsei și nu însăși la pedeapsa aplicată de prima instanță. Or, excluderea aplicării prevederilor art.90 Cod penal, în raport cu soluția prevăzută la art. 449 alin. (1) pct.2) lit. b) Cod de procedură penală, care stipulează că judecând recursul, instanţa adoptă una din următoarele decizii: admite recursul, casând hotărârea, parţial sau integral, şi ia una din următoarele soluţii: rejudecă cauza cu adoptarea unei noi hotărâri, **dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului**, nu poate fi considerată o agravare a situației acestuia, deoarece ca agravare a situației condamnatului se înțeleg situațiile de schimbare a soluției din achitare în condamnare, de încadrare juridică la o infracțiune mai gravă, sau un alt aliniat nou, literă, de înlocuire a sancțiunii cum ar fi a măsurii educative în pedeapsă prevăzută de sancțiune, din amendă în închisoare, prin mărirea cuantumului aceleiași pedepse ori adăugarea la pedeapsa principală a pedepsei complementare, de aplicare a unor măsuri de siguranță la care nu fusese inițial condamnat, de reținere în recurs a stării de recidivă, a concursului de infracțiuni în loc de infracțiune continuată, situații de învinuire care esențial, după circumstanțele reale, diferă de cea de la început ori orice altă modificare a învinuirii, care afectează dreptul inculpatului la apărare.

În consecință, Colegiul penal statuează asupra faptului că în cauza supusă judecății, instanța de fond a admis eroarea de drept prevăzută de art. 444 alin. (1) pct. 9) Cod de procedură penală și a individualizat eronat modul de executare a pedepsei stabilite inculpatului Jeleap Boris pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit.b) Cod penal.

Astfel, ținând cont de personalitatea inculpatului, de poziția acuzării, contrar celor menționate de către partea apărării în sensul atenuării pedepsei penale, limitele de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea prevăzută la art. 264 alin. (3) lit.b) Cod penal, în coroborare cu alin. (1) art. 80^1 Cod penal, Colegiul penal consideră posibilă reducerea acesteia până la 3 (trei) ani închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip deschis.

Cât privește aplicarea pedepsei complimentare obligatorii, Colegiul reține caracterul ei motivat și argumentat, bazat pe împrejurările de fapt și aspectele de drept a cauzei, lipsind circumstanțe excepționale, ce ar permite aplicabilitatea prevederilor art. 79 Cod penal.

În acest aspect, cu caracter de recomandare vin dispozițiile pct. 11 a Hotărârii Plenului CSJ nr. 8 din 11.11.2013 Cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale, potrivit căror, drept excepţionale, vor fi astfel de împrejurări care micşorează esenţial gravitatea faptei şi consecinţele ei, precum şi date privind personalitatea făptuitorului (grad de invaliditate – I, II (persoana cu dezabilități severe şi accentuate), merite deosebite faţă de societate, alte circumstanţe de importanţă majoră) apărute în împrejurările în care s-a derulat fapta infracţională, precum și datele cu privire la personalitatea infractorului, circumstanţe, împrejurări, particularităţi, situaţii sau stări de lucruri, care constituie excepţie de la starea obişnuită a lor ori a personalităţii inculpatului, urmând a se ține cont de faptul, că împrejurările

obişnuite sunt cele care predomină şi caracterizează majoritatea cetăţenilor şi nu pot fi considerate excepţionale

Pe când, împrejurările cauzei invocate de recurent referitor la temeiurile pentru care se solicită neaplicarea pedepsei complimentare prin intermediul art. 79 Cod penal, nu pot fi reținute ca circumstanțe excepționale, ieșite din comun, ce nu sunt caracteristice comportamentului și personalității subiectului de drept, ținând cont de împrejurările comiterii faptei, manifestate prin lipsă de dexteritatea necesară de a conduce în siguranţă vehiculul pe drum, punând în pericol siguranța traficului rutier, ce în esență s-a soldat totuși cu nefastul deces a cet. *****, iar faptul că *a recunoscut vina în cele comise, angajat în câmpul muncii, perioadă minimă până la vârsta de pensionare în calitate de șofer*, nu pot fi apreciate drept circumstanțe ce ar face o excepție de la general, ele fiind luate în considerație la aplicarea dispozițiilor alin. (1) art. 80^1 Cod penal.

Subsecvent, cele trasate în cererea de recurs referitor la aplicarea în speță a prevederilor art. 79 Cod penal, în opinia instanței de recurs nu sunt predominante actului de justiție, sancțiunea dată fiind una obligatorie și nu una facultativă, fapt pentru ce Colegul penal susține că, prin prisma principiului *dura lex, sed lex* ultimul urmează a suporta aceste consecințe de rigoare.

Or, pedeapsa complimentară sub formă de anularea dreptului de a conduce mijloacele de transport vine *per se* să îndeplinească rolul de completare a represiunii și de stopare a practicii vicioase în rândul persoanelor care încearcă să comită infracțiunii din domeniul transportului.

De aceea atragerea inculpatului la răspunderea penală pe art. 264 alin. (3) lit.b) Cod penal, determină necesitatea aplicării în privința inculpatului atât a pedepsei penale principale, cât și a celei complimentare, obligatorii, întru excluderea manifestării în continuare a aceluiași comportament de neglijare a restricțiilor impuse de lege, precum și a practicii vicioase de sine încredere în rândurile infractorilor.

<u>De rând cu aceasta</u>, ținând cont de cerințele subsecvente în cadrul cererilor de recurs depuse de recurenți, Colegiul penal constată că atât partea apărării cât și partea acuzării solicită intervenția instanței în vederea soluționării chestiunii corpurilor delicte dat fiind că, prima instanță a omis să se expune în partea dispozitivă asupra acestui aspect.

Astfel, Colegiul penal ținând cont de prevederile art. 449 alin. (1) pct. 2) lit. b) Cod de pr. penală, găsește necesar de a interveni asupra soluției Judecătoriei Soroca sediul Florești din 14 noiembrie 2024, în vederea casării ei parțiale, rejudecă cauza potrivit modului primei instanței inclusiv și în *latura corpurilor delicte* și pronunță în această parte o nouă soluție, din următoarele considerente:

Potrivit art. 397 pct.3) Cod de pr.penală, dispozitivul sentinţei de condamnare, precum (...), pe lângă chestiunile enumerate în art.395 şi 396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă: ***hotărârea cu privire la corpurile delicte;***

Potrivit art. 162 alin. (1) Cod de pr.penală, În cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluţionării cauzei în fond, se hotărăşte chestiunea cu privire la corpurile delicte. În acest caz: 1) uneltele care au servit la săvîrşirea infracţiunii vor fi confiscate şi predate instituţiilor respective sau nimicite; 2) obiectele a căror circulaţie este interzisă vor fi predate instituţiilor respective sau nimicite; 3) lucrurile care nu prezintă nici o valoare şi care nu pot fi utilizate vor fi distruse, iar în cazurile în care sînt cerute de persoane ori instituţii interesate, ele pot fi remise acestora; 4) banii şi alte valori dobîndite pe cale criminală sau asupra cărora au fost îndreptate acţiunile criminale se restituie proprietarului sau, după caz, se trec în venitul statului. Celelalte obiecte se predau proprietarilor legali, iar dacă aceştia nu sînt identificaţi, se trec în proprietatea statului. În caz de conflict referitor la apartenenţa acestor

obiecte, litigiul se soluţionează în ordinea procedurii civile. Banii marcaţi, asupra cărora au fost îndreptate acţiunile criminale, se trec în venitul statului, iar echivalentul lor se restituie proprietarului de la bugetul de stat, Banii sau alte valori materiale utilizate din contul mijloacelor financiare alocate pentru activitatea specială de investigaţii, în scop de identificare a intenţiilor şi de verificare a sesizării cu privire la săvârşirea infracţiunii, se trec la bugetul de stat; 5) documentele care constituie corpuri delicte rămîn în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate; 6) obiectele ridicate de organul de urmărire penală, dar care nu au fost recunoscute corpuri delicte, se remit persoanelor de la care au fost ridicate.

Potrivit art. 385 alin. (1) pct.13) Cod de pr.penală, La adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: ***ce trebuie să se facă cu corpurile delicte***;

În acest sens, materialele cauzei denotă că, prin ordonanța organului de urmărire penală din 25 mai 2024 (f.d.27), s-a dispus recunoașterea în calitate de corp delict a trei cioburi din sticlă, ridicate în cadrul cercetării de la fața locului din 11 mai 2024 de la locul accidentului rutier, de pe suprafața carosabilului traseul R14 km 32+500 m la intrarea în s.Domulgeni, r.Florești, care au fost transmise spre păstrare în camera de păstrare a corpurilor delicte a IP Florești (f.d.28).

Prin ordonanța organului de urmărire penală din 05 iunie 2024 (f.d.42), s-a dispus recunoașterea în calitate de corp delict a automobilului de model „Ford Transit" cu n/î *****.

Prin ordonanța organului de urmărire penală din 04 iulie 2023 (f.d.74), s-a dispus recunoașterea în calitate de corp delict a unui CD DVD+R cu inscripția "Omega", ce conține secvențe video cu momentul accidentului din data de 11 mai 2024, de pe traseul R14 de la intrarea în sat. Domulgeni r-nul Florești, cu anexarea acestuia la materialele cauzei penale.

Reieșind din esența juridică normelor juridice redate, vinovăția inculpatului Jeleap Boris de comiterea infracţiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit.b) Cod penal, Colegiul penal ținând cond de prevederile art.162 alin.(1) pct.1) - 5) din Codul de pr. penală, precum și reieșind din tipul bunurilor care au fost recunoscute drept corpuri delicte, ajunge la următoarea concluzia asupra corpurilor delicte:

-trei cioburi din sticlă, ridicate în cadrul cercetării de la fața locului din 11 mai 2024 de la locul accidentului rutier – de nimicit după intrarea sentinței în vigoare;

-automobilului de model „Ford Transit" cu n/î ***** – de restituit proprietarului Jeleap Boris, IDNP 2002004089410;

- un CD DVD+R cu inscripția "Omega", ce conține secvențe video cu momentul accidentului din data de 11 mai 2024 – de păstrat la dosarul penal pentru tot termenul de păstrare a lui;

Finalmente, Colegiul penal nu se va expune asupra cheltuielilor judiciare și acțiunii civilă în condițiile în care soluția în această parte este perfect valabilă, ne fiind astfel depistate careva erori în cadrul procedurii de recurs.

Astfel, în lumina celor expuse și în conformitate cu prevederile art. 449 alin. (1) pct. 2) lit. b) Cod de procedură penală, Colegiul penal,-

D E C I D E:

Recursul avocatului Cecalenco Denis în interesele inculpatului Jeleap Boris și recursul procurorului în Procuratura r-lui Florești, ***** Dudu declarate împotriva sentinţei Judecătoriei

Soroca sediul Florești din 14 noiembrie 2024, prin care Jeleap Boris a fost recunoscut vinovat de comiterea infracţiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit.b) Cod penal, se admit, cu casarea ei parțială în latura individualizării pedepsei penale și a copurilor delicte, rejudecă cauza în aceasta parte potrivit modului stabilit pentru prima instanță și pronunță în această parte o nouă decizie, după cum urmează:

Jeleap Boris recunoscut vinovat în baza art. 264 alin. (3) lit.b) Cod penal și în baza acestei Legii, cu aplicarea dispozițiilor art. 80^1 alin. (1) Cod penal, i se stabilește pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis.

A exclude aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, față de inculpatul Jeleap Boris.

Termenul executării pedepsei de către Jeleap Boris urmează a fi calculat din momentul reținerii acestuia.

Corpuri delicte:

-trei cioburi din sticlă, ridicate în cadrul cercetării de la fața locului din 11 mai 2024 de la locul accidentului rutier – de nimicit;

-automobilului de model „Ford Transit" cu n/î ***** – de restituit proprietarului Jeleap Boris, IDNP 2002004089410;

- un CD DVD+R cu inscripția "Omega", ce conține secvențe video cu momentul accidentului din data de 11 mai 2024 – de păstrat la dosarul penal pentru tot termenul de păstrare a lui.

În rest dispozițiile sentinței se păstrează fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului: **Ion Talpa**
Judecătorii: **Oxana Mironov**
Ecaterina Arseni